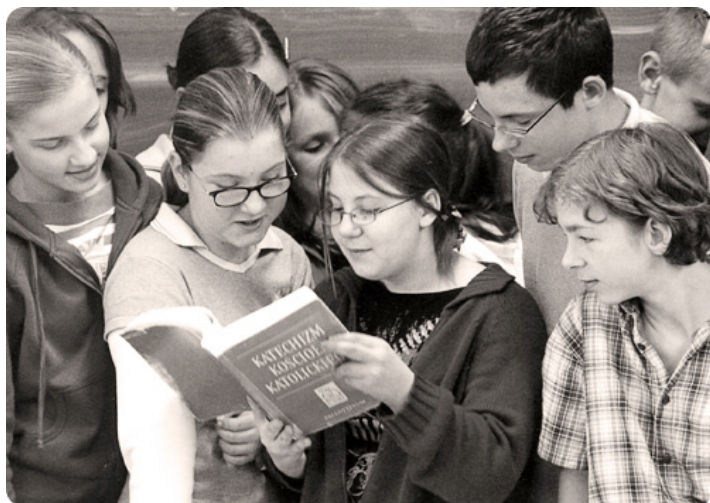

Każdy chrześcijanin jest zobowiązany do wypełnienia przykazań Bożych. W Piśmie Świętym jest zapisane: „Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani córka twoja, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram” (Wj. 20, 8-11). Przykazanie kościelne określa i precyzuje prawo Pańskie – w niedzielę oraz w inne dni świąteczne wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy świętej. Niestety, wiele jest jeszcze zaniedbań i lekceważenia obowiązku oddania czci Bogu w dni Pańskie. Stąd płyną także inne grzechy: człowiek, który nie karmi się Słowem Bożym i nie czerpie siły z Eucharystii, jest słaby i ulega różnym pokusom.

Dawniej dzień szabatu przypominał siódmy dzień stworzenia świata. Teraz zaś tym świętym dniem jest dla nas niedziela – dzień Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, Dzień Pański. Jest zasadniczym dniem sprawowania Eucharystii, Dniem radości i powstrzymania się od pracy. Niedziela, będąc wspomnieniem pierwszego dnia istnienia świata, jest jednocześnie zapowiedzią dnia ostatniego, kiedy Chrystus przyjdzie w chwale. Niedziela jest również dniem daru Ducha Świętego. To w niedzielę Duch Święty zstąpił na Apostołów i Maryję, zebranych w Wieczerniku. Wszystko to pozwala nam stwierdzić, że niedziela jest najważniejszym dniem tygodnia. † Kodeks Prawa Kanonicznego w kanonie 1247 wyjaśnia obowiązki chrześcijanina w niedzielę oraz w inne nakazane dni świąteczne: „uczestniczyć we Mszy świętej oraz powstrzymać się od wykonywania tych prac i zajęć, które utrudniają oddawanie Bogu czci, przeżywanie radości właściwej dniowi Pańskiemu oraz korzystanie z należnego odpoczynku duchowego i fizycznego”.

Droga młodzieży, czy możecie sobie wyobrazić w ogóle Dzień Pański bez Pana Jezusa? Powinniśmy czynić wszystko, co w naszej mocy, aby Msza święta była najważniejszym czynem w niedzielę, przeżywanym całym sercem. Jest to bardzo ważne dlatego, że dziś wielu ludzi nie chodzi co niedziela do kościoła, a to wcale nie jest drobiazgiem. Jeśli niedzielna Msza święta jest dla wierzącego czymś mało ważnym, zapominanym i zaniedbywanym – jest to widocznym znakiem, że jego wiara jest słaba, chora i umierająca. Centrum wiary stanowi bowiem spotkanie z Bogiem w Chrystusie, a szczytem takiego spotkania jest Msza święta. Szacunku do niej uczymy się od najmłodszych lat i ogromne znaczenie ma tu przykład rodziców. Jeśli zaś nie ma wyrobionego nawyku, opartego na dobrym przykładzie, to kiedy przyjdzie zwykła codzienność, brak czasu i chęci - bardzo trudno będzie się przełamać i pójść w niedzielę do kościoła. Aby

zapobiec takim sytuacjom, należy stawiać Jezusa w naszym życiu i w naszych rodzinach na pierwszym miejscu. A wtedy - naturalną kolejną rzeczą - niedziela stanie się prawdziwym Dniem Pańskim. Dlatego pierwszym i najważniejszym punktem w naszych planach na niedzielę powinno być uczestnictwo we Mszy świętej.

Myliłby się jednak ten, kto by sądził, że sama obecność na Mszy niedzielnej wystarcza do wypełnienia Bożego przykazania «pamiętaj, abyś dzień święty święcił». Niedziela jest również dniem radości, odpoczynku i solidarności. To jest drugi punkt naszego planu: spotkania w gronie rodziny czy przyjaciół, różne formy odpoczynku. Jednak wszystko to powinniśmy czynić, pamiętając o świętości niedzieli.

Zdarza się również, że człowiek nawet po całym tygodniu zabiegania traktuje niedzielę jako jeszcze jeden dzień do pracy, tyle że w domu: strzyże trawnik, myje samochód, robi pranie i generalne porządki. A przecież wypełnieniem trzeciego przykazania jest powstrzymanie się od ciężkich prac, które można zrobić kiedy indziej. Przy tej okazji należy również wspomnieć, że pracodawcy powinni zapewnić swoim pracownikom możliwość odpoczynku i godnego przeżywania niedzieli. Wiemy, jak należy postępować, by uczcić Dzień Pański. Zabierzmy się teraz do realizacji naszego planu.